

ՅՈՒՅԱՇՔՆԹԵՍ ՍԵԲԱՍԻՈՅ ՄԵՀ

Սբդուլ-Համիդի գահակալութեան տարեղարձի օրը, ինչպէս
կ'իմանանք Պղսոյ թերթերէն, օգոստ. 19-ին, Փոքր-Ասիոյ կա-
րեսր վիլայէթներէ մէկուն Սեբաստիայի մէջ բացուեր է ցուցա-
հանդէս մը որ նպատակ ունի գաւառներու արհեստական յա-
ռաջդիմութեան ասափճանը որոշելու։ Աւելորդ է անշուշտ շնչ-
տել թէ՝ Բաղդադի երկաթուղիի շմութեան նախընթաց օրը,
գաւառներու մէջ այդ կարգի ցուցահանդէմներ կազմակերպե-
լով հրքան խելացի քայլ մը կ'առնէ Թիւրքիան։ Այդ ցուցահան-
դէմները ապահովաբար պիտի գիտակցեցնեն գաւառացի ար-
հեստաւորը իր արդիւնաբերութեան, ստեղծագործութեան
սեպհական ուժին հետ և աւագոյն աշխատութիւններու ծա-
նօթացումը գրգիռ մը պիտի ըլլայ Փոքր-Ասիոյ ճշն-
շուած, տպէտ, նահապետական հասկացողութիւններով ա-
ռաջնորդուող արհեստաւորին, հողագործին ձգտելու դէպի ա-
ռաջդիմութիւն, դէպի կատարելագործում և կուլտուրական
կեանք։ Ցուցահանդէմներու օգուտը միայն այդ բանին մէջ
չպիտի ամփոփուի, անոնք մեզի ցոյց պիտի տան թէ թուրքա-
հայ գաւառացին քաղաքակրթութեան, արհեստական կատա-
րելագործութեան որ սանդուղին վրայ կանդնած է։ Այսպէս մենք
«Սուրհաննգակին» Սեբաստիայէ ուղարկուած թղթակցութեան
մէջ կը կարդանք թէ հայ արհեստաւորները՝ մեծ ու կարեսր
տեղ մը կը զբանեն ցուցահանդէսին մասնակցողներու շարքին
մէջ։ Հայերը մասնաւորաբար աչքի կը նկնին հիւսնութեան,
թիթեղագործութեան մէջ։ Գեղարուեստի ճիւղը՝ նկարչութիւնը
ներկայացուած է հայերու—պ. Նշան Աւագի և պ. Առկան Շիմ-

չիրեանի միջոցով՝ Սեբաստիոյ գորդի հայ զործարան մը յատկապէս ուշագրութիւն գրաւեր է իր մէկ գեղեցիկ զորգով որուն վրայ նկարուած է եղեր Պարիզի օպերայի մեծ պողոտան։ Նոյնպէս թանկ գնահատուեր ևն երկու մետաքս գորգեր, մէկը Կիւրինէն զրկուած և պատրաստուած պարսկական զորգերու մէթողով և տեղական բոյսերէ հանուած ներկերու միջոցով, միւսը Թէնոսի մէջ շինուած որ իր վրայ կը կրէ Մեծն Աղէքսանդրի պատկերը։ Սենեքերիմ անուն հայ վարպետ մը չիշի մէջ լապաեր մը պատրաստեր է այնքան ճարտարօրէն որ բոլոր այցելուները հիացումի մէջ կը ձգէ։ Ատաղձագործութեան ճիւղին մէջ որ արհեստական նուրբ ըմբռնումով և ճարտարութեամբ ցուցահանդէսի ամէնէն ուշագրաւ բաժիններէն մէկն է, հածի Գրիգոր Աղա անունով հայ մը ցուցագրեր է 24 դարակ ունեցող ընկուգենիէ շատ գեղեցիկ արկդիկ մը, Յարութիւն Գոնագծեան շատ կատարեալ ձեռվ պատրաստուած զանոն մը (երաժըտական գործիք մը), Երուանդ Շահինեան ջութակ մը՝ զոր կարելի չէ զանազանել եւրոպական ջութակներէն, և Գրիգոր Զիփալեան ծխամաններ և լուցկիի տուփեր մեծ ճաշակով և արուեստով պատրաստուած։

Երկար պիտի ըլլար միառմի թուել հայ արհեստաւորներու բոլոր յաջող արտադրութբւնները։ Եզրափակենք մեր յիշատակումները հաստատելով որ Սեբաստիոյ ցուցահանդէսը հայ տարրին այլիայլ արհեստներու մէջ տարած լաղթանակի ապացցը կու տայ մեղի։

Ահաւասիկ նոր համոզիչ փաստ մը այն հայտերներուն համար, որ հայը վաճառականներէ և վաշխառուներէ բազկացած աղդ մը կ'ուղին հոչակել։ Հայը ամէն տեղ, ըլլայ Թուրքիայի, Պարսկաստանի և ուրիշ երկիրներու մէջ, միշտ արդիւնաբերողի լատկութիւններով երեան եկած է, քան վաճառականի և վաշխառուի։

Ցուցահանդէս այցելեր են կարգ մը եւրոպացիներ, որոնց մէ Մըսար Ճոկի՝ ամերիկեան հիւպատուը՝ խոստովաներ է թէ իր յուսացածէն աւելի կատարելութիւն գտած է ցուցահանդէսին մէջ։